

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2645/2018
28.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Добрица Лазић, адвокат из ..., против туженог Клиничкоболничког Центра Приштина са седиштем у Грачаници, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 број 1532/17 од 28.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 број 1532/17 од 28.11.2017. године.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 број 1532/17 од 28.11.2017. године и пресуда Основног суда у Косовској Митровици - Судска јединица Грачаница П1 број 232/13 од 16.02.2017. године и предмет **СЕ ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Косовској Митровици - Судска јединица Грачаница П1 број 232/13 од 16.02.2017. године, одбијен је тужбени захтев тужиље за исплату неисплаћене зараде за период од 01.07.2012. године до 30.09.2013. године у износима и са каматом као у изреци пресуде. Другим ставом изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила уплату одговарајућих пореза и доприноса надлежним фондовима ПИО, као и накнаду трошкова парничног поступка у износу од 131.725,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 број 1532/17 од 28.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље АА из ... и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14).

Одредбом члана 404. ЗПП прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде тужила је у радном односу на Медицинском факултету Универзитета у Приштини са седиштем у Косовској Митровици. Тужила и тужени закључили су уговор о радном ангажовању у звању наставника и сарадника у здравственој делатности од 24.07.2012. године. У одредби члана 2. став 3. Уговора предвиђено је да ће обим радног ангажовања тужиле споразумно утврђивати Медицински факултет и тужени Клиничко-болнички Центар, уважавајући потребе наставе, научне и здравствене делатности и да се то не може вршити једнострано. Решење о радном ангажовању тужиле директор туженог Центра за обављање здравствене делатности донео је 09.12.2009. године, односно пре него што је закључен уговор о радном ангажовању наставника и сарадника у здравственој делатности. После закључења уговора од 24.07.2012. године није донето било какво решење о радном ангажовању тужиле нити је постојао споразум о утврђивању могућности њеног радног ангажовања између послодавца, тужиле и туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања применом правила о терету доказивања садржаном у члану 231. ЗПП, нижестепени судови су закључили да тужила није доказала решењем о радном ангажовању да је била радно ангажована код туженог ради обављања послова из своје делатности.

Овакав правни закључак првостепеног суда не може се прихватити као правилан јер из прегледа броја фактурисаних услуга који се налазе у списима, које нижестепени судови нису ценили, произлази да је тужила радила и као ... код туженог, односно као клинички лекар.

Тужила се налази у истој правној ситуацији као и други професори на Универзитету, који поред наставе обављају и клиничку праксу, па је Врховни касациони суд утврдио да је сагласно члану 404. став 1. ЗПП, ревизија дозвољена ради уједначавања судске праксе због чега је укинуо нижестепене пресуде као у изреци ове пресуде у првом и другом ставу.

У поновном поступку првостепени суд ће размотрити правно питање и чињенице које у досадашњем току поступка нису утврђене на које је указао ревизијски суд па ће донети нову, правилну одлуку.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом чл. 416. став 2. ЗПП донео одлуку као у изреци решења.

Укинута је и одлука о трошковима поступка јер зависи од исхода спора применом чл. 165. став 3. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић